

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อลูกได้ทำตามการกำหนดของราวันและได้ประณามพ่อ บาร์ตได้ไว้คำเช่นเปลือกหอย เวลานี้จึงรู้จักพ่อและจดจำท่าน และลูกจะกลับมาบังคับ

คำถาม: อะไรคือความลับที่มหัศจรรย์ที่ซ่อนอยู่ในภาพบันได?

คำตอบ: ความลับที่ว่ามีการร่ายรำของบัคตีเป็นเวลาครึ่งวงจรรและการร่ายรำของความรู้เป็นเวลาครึ่งวงจรร เมื่อการร่ายรำของบัคตีเกิดขึ้นก็ไม่มีมีการร่ายรำของความรู้ และเมื่อมีการร่ายรำของความรู้ก็ไม่มีมีการร่ายรำของบัคตี ราววลของราวันคงอยู่มาเป็นเวลาครึ่งวงจรร และลูกๆมีประสบการณ์ราววลของลูกเป็นเวลาครึ่งวงจรร ประเด็นที่ลึกล้ำนี้ซ่อนอยู่ในภาพบันได

เพลง: ขอคาราวะต่อชีวา

โอมซานติ พ่อที่นั่งนี้และอธิบายว่า ลูกได้แสดงการร่ายรำของบัคตีอย่างมากบนหนทางของบัคตี ลูกไม่ได้แสดงการร่ายรำของความรู้ เมื่อการร่ายรำของบัคตีเกิดขึ้นก็ไม่มีมีการร่ายรำของความรู้ เมื่อการร่ายรำของความรู้เกิดขึ้นก็ไม่มีมีการร่ายรำของบัคตี เพราะการร่ายรำของบัคตินำลูกไปสู่สภาพของการตกต่ำลงมา ไม่มีบัคตีเลยในยุคทองและยุคเงิน บัคตีเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่อบัคตีเริ่มขึ้น ราววลของความรู้ก็สิ้นสุดลงและมีสภาพของการตกต่ำลงมา พ่อที่นั่งนี้และอธิบายว่าลูกลงมาอย่างไร พ่อมาและบอกลูกๆทุกวงจรร: ลูกๆได้ประณามพ่อเป็นอย่างมาก พ่อมาเมื่อมีการประณามในบาร์ตต่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อก็อธิบายด้วยเช่นกันว่าการประณามคืออะไร พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจรรและทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกที่มีกิเลสของบาร์ตไปเป็นชาวสวรรค์ เป็นเพราะว่าลูกได้ประณามพ่อจากการทำตามการกำหนดของปีศาจที่ลูกกลับมาจากจนแสนเชื่อง เคยเป็นอาณาจักรของราม และเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน สิ่งนี้เรียกว่าการเล่นของชัยชนะและพ่ายแพ้และกลางวันและกลางคืน เวลานี้ เพียงแค่คิดว่าพ่อจะมาเมื่อไร ผู้ที่พ่อให้อาณาจักรแก่พวกเขาเวลานี้ได้สูญเสียอาณาจักรนั้นไปแล้วในขณะนี้ ได้มีการอธิบายแก่ลูกถึงบัญชีกรรมทั้งหมด พ่อมาและให้มรดกของลูกแก่ลูกและแล้วราวันก็มาและสาปแช่งลูก สิ่งนี้นำมาใช้กับบาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป ไม่มีใครรู้ถึงการร่ายรำของบาร์ต ในตอนแรกเคยมีเพียงแค่บาร์ต ไม่มีใครรู้ว่าบาร์ตเคยคงอยู่เมื่อไร บาร์ตเป็นเช่นไรหรือว่าใครปกครองที่นั่น พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้ที่เคยเป็นเทพได้มีรูปของมนุษย์แต่พวกเขามีบุคลิกภาพของเทพ เวลานี้แม้ว่าพวกเขาอยู่ในรูปมนุษย์แต่บุคลิกภาพของพวกเขาคือปีศาจ ไม่มีใครที่ลูกอธิบายแก่พวกเขาจะเข้าใจเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อจากเหนือโลกนี้ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขากลับประณามพ่อ! ด้วยการประณามพ่อพวกเขาก็กลับมาไว้คำอย่างสมบูรณ์เช่นเปลือกหอย เคยมีการล่มสลายของบาร์ต พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อบาร์ตมีสภาวะที่กลับมาเป็นเช่นนี้ เวลานี้พ่อกำลังอธิบายเบื้องหน้าลูก พ่อเช่นกันได้อธิบายแก่ลูกในทำนองเดียวกันในวงจรรที่แล้ว ชุมนุญเทพได้ถูกก่อตั้งขึ้นมาและลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ผู้คนไม่รู้ว่าพ่อมาเมื่อไร ลูกมีประสบการณ์กับราววลของลูกในยุคทองและยุคเงินในความสุขอย่างยิ่ง และแล้วเมื่อลูกถูกสาปแช่งโดยราวันในยุคทองแดง ทุกสิ่งก็จบสิ้น ในทำนองเดียวกัน เหล่าเทพหลังจากได้มีประสบการณ์กับราววลของเขาไม่คงอยู่อีกต่อไปหลังจากตอนสิ้นสุดยุคเงิน และแล้วราววลเยี่ยงปีศาจของราวันก็เริ่มขึ้น บัคตีในตอนเริ่มแรกไม่มีสิ่งใดเจือปนและต่อมาบัคตีมีการเจือปน ภาพของบันไดถูกต้องแม่นยำมาก ทุกสิ่งกลับมาสาโทประธาน และแล้ว สาโท ราโจ และทาโม อลลวยเฝ้าแต่ปะปน ได้มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก แต่ลูกก็ไม่ได้กำลังซึมซับสิ่งที่พ่ออธิบายได้มากเท่านั้น บางคนไม่มีปัญญาที่จะสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้เลย บางคนมีประสบการณ์ดีมากและดาร์น่าของพวกเขาที่ดีมากด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ตามลำดับกันไปไม่ใช่ว่านักเรียนทุกคนจะเหมือนกัน อย่างแน่นอนจะมีอันดับ(Numbers)ให้แก่แต่ละคน เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ใคร พ่อพูดว่า : จดจำพ่อ! พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ผู้สร้างของโลก จากการจดจำจะลึกลงไปถึงพ่อลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ด้วยการจดจำจะลึกลงถึงเท่านั้นที่อลลวยจะถูกขจัดไป เพียงอธิบายให้แก่พวกเขาว่า: พวกท่านชาวบาร์ตเคยสาโทประธานในยุคทองและเวลานี้ได้กลับมาทาโมประธานในยุคเหล็ก อลลวยได้เข้ามาปะปนในดวงวิญญาณ ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ในโลกใหม่ทุกคนสาโทประธาน เมื่อเสื้อผ้าใหม่ กล่าวได้ว่าเสื้อผ้าเหล่านั้นสาโทประธาน และแล้วเมื่อเสื้อผ้ากลับมาเก่าก็ทาโมประธาน เสื้อผ้าของทุกคนเวลานี้กำลังจะฉีกขาด ทุกๆคนทั้งหมดได้ไปถึงสภาพของความเสื่อมโทรมอย่างแท้จริง ผู้ที่เคยเป็นนายของโลกกลับมาอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พวกเขาคือผู้ที่ต้องกลับมาบังคับ ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ บาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นมาในภายหลัง พ่อที่นั่งนี้และอธิบายสิ่งที่แท้จริงแก่ลูก ดูซิว่ามีความเคารพต่อมากเพียงไร! ขณะที่กำลังศึกษาสิ่งนั้น ผู้คนก็ตกต่ำลงมาอย่างสมบูรณ์ และเหตุนี้เองพวกเขาเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พวกเรากลับมามาโดโง! เพียงพระเจ้าเท่านั้นสามารถให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส ทุกสิ่งในคัมภีร์เป็นของหนทางบัคตี สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าด้วยการได้รับความรู้จากบาปลูกจึงกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกมีการวางเฉยต่อทั้งโลก ชันยาสีห์บัคตีด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา ฯลฯ บัคตีในตอนแรกสาโทประธานด้วยเช่นกัน และแล้วก็กลับมาราโจและแล้วก็ทาโม นี่ก็เป็นเช่นเดียวกัน กลางวันของครึ่งหนึ่งของวงจรรและกลางคืนครึ่งหนึ่งของวงจรรได้รับการจดจำ พร้อมกับ

กลางวันและกลางคืนของบราห์มา จะต้องเป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มินด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกจะไปสู่กลางวัน และกลางคืนของบัคตีจะจบสิ้นลง มีความทุกข์อย่างมากในบัคตี สิ่งนั้นเรียกว่ากลางวัน ผู้คนเฝ้าแต่สะดุดในความมืดของการแสวงหาพระเจ้า ไม่มีใครในหนทางบัคตีที่สามารถให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส นอกจากลูกแล้วไม่มีใครรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีใครสามารถเข้าใจว่าดวงวิญญาณคือจุดและดวงวิญญาณสูงสุดคือจุดด้วยเช่นกัน พระเจ้าเองมาและอธิบายแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา และแล้วพวกเขาได้วาดภาพ “พาหนะที่โชคดี” ในรูปของวัว ไม่มีเรื่องของวัว พ่ออธิบายทุกสิ่งเป็นอย่างดี แต่สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้ใดอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อที่นั่งและอธิบาย : ลูก ๆ พ่อคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูกและบาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง ทั้ง ๆ ที่เป็นเช่นนั้น ลูกก็ยังพูดว่าลูกลืมพ่อ! ช่างน่าประหลาดใจ! ลูกลืมเจ้าบ่าวหรือพ่อเช่นนั้นหรือ! ภรรยาเคยลืมสามีของเธอหรือลูกลืมพ่อของเขาหรือ? ดังนั้นเหตุใดลูกจึงลืมผู้เดียวที่นั่นเล่า? แม้กระทั่งลูกพูดว่า: “บาบา ท่านกำลังทำให้เราไปเป็นนายของสวรรค์ แต่พวกเราลืมท่าน!” พ่อพูดว่า: สนิมที่อยู่บนดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไรถ้าลูกไม่จดจำพ่อ? สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง เราไม่มีการเชื่อมโยงกับศาสนาอื่นใด พวกเขาสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่โรงเรียน บ้างไม่เข้าใจอะไรเลย ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพ่อกำลังสอนลูกอยู่ อัจชะ อย่างน้อยที่สุดจดจำพ่อและมรดกของลูก! หรือว่าลูกแหม่ลืมสิ่งนั้น? ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำบาบาผู้ที่ลูกได้ทำบัคตีต่อท่านมาเป็นเวลาครึ่งวงจรร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะสลัดทั้งร่างกายของลูกและไปสู่อาณาจักรของลูก นี่คือการสุดท้ายของลูก ลูกเห็นพวกเขาด้วยรูปลักษณะนั้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนลูกเห็นพวกเขาในสวรรค์ด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่ามามาและบาบาจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกเข้าใจว่าลูกจะสลัดร่างกายของลูกและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกไม่มีความรู้ที่นั่นว่าจะมียุคเงินหลังจากยุคทอง ยุคทองแดงต่อมา และลูกก็จะเฝ้าแต่ลงมาเรื่อย ๆ ไม่มีความรู้หลงเหลืออยู่ที่นั่น ลูกใช้ชาติเกิดใหม่มาเรื่อย ๆ ลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่นั่น และแล้ว จากสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณลูกก็กลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกบราห์มินท่านนั้นที่มีความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ เพียงพ่อเท่านั้นผู้เป็นเจ้าแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ ให้ความรู้นี้แก่ลูก ท่านอย่างแน่นอนเพียงจะบอกความรู้นี้แก่ลูกบราห์มินลูก ๆ ของบราห์มาเท่านั้น ลูก ๆ ของบราห์มาคือชุมชนของบราห์มิน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกเพียรพยายามและกลับมามีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ลูกกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จดจำพ่อ อย่างแน่นอนที่ลูกต้องมีการกระทำ โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะต้องเชื่อมโยงอยู่กับพ่อ ลูกอาจจะกระทำการผิดก็ตาม ลูกอาจทำงานเป็นช่างไม้หรือแม้กระทั่งปกครองอาณาจักร มีอนุสรณ์ของกษัตริย์จานาก เฝ้าแต่ปกครองอาณาจักร แต่โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูก พ่อพูดว่า : มานมานะภาพ! จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ชีพบาบาพูดว่า: เมื่อลูกเพียงแต่พูดคำว่า “ชีวา” ลูกก็จดจำชีवालึงกัม ชื่อของร่างกายของทุกคนได้ถูกกล่าวถึงเพราะพวกเขาเล่นบทบาทของเขาด้วยร่างกายของเขา เวลานี้ลูกได้รับการทำให้มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและลูกจะอยู่อย่างนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจรร ในเวลานี้ทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นร่าง ที่นั่น ราชา ราชินี และปวงประชาทั้งหมดมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ช่วงชีวิตของคนยืนยาว ที่นั่นช่วงชีวิตของทุกคนสั้น พ่อนั่งเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูกเป็นอย่างดี พ่อพูดว่า : โอ้ดวงวิณีเป็นเพราะว่าเป็นลูก ๆ ดวงวิญญาณผู้ที่รับความรู้นี้ ดาร์นาก็เกิดขึ้นในดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน บาบาไม่มีร่างกาย ความรู้ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือดวงดาวและบาบาคือดวงดาวเช่นกัน ท่านไม่ได้มาเกิดใหม่ขณะที่ดวงวิญญาณมาเกิดใหม่ ด้วยเหตุนี้บาบาจึงให้งานแก่ลูกทำ ท่านได้บอกลูกให้เขียนคำยกย่องของดวงวิญญาณสูงสุดและคำยกย่องของลูก ๆ คำยกย่องทั้งสองแตกต่างกัน การยกย่องของศรีภคชณะแยกห่างไป เขามีตัวตนแต่ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ใครได้ทำให้ศรีภคชณะเต็มไปด้วยคุณธรรม? ได้มีการกล่าวกันว่าอย่างแน่นอนดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ที่ได้ทำให้เขาเป็นเช่นนั้น ในเวลานี้ลูกคือชุมชนของพระเจ้า พ่อกำลังสอนลูก ลูกจะมีประสบการณ์กับรางวัลในภายหลัง ไม่มีใครสอนสิ่งนี้แก่ลูกในยุคทอง เครื่องประกอบของหนทางของหนทางบัคตีได้จบสิ้น ต้องมีการวางเฉยในโลกนี้ด้วยเช่นกัน นั่นคือ ลูกต้องละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดและพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ลูกได้มาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่างโลกเท่านั้นกำลังจะถูกทำลายและเราทั้งหมดจะไปสู่โลกใหม่ เพียงแต่เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามของการจดจำระลึกถึงนี้ ในสิ่งนี้ลูกมากมายก็สับสนตก พวกเขาไม่จดจำพ่อเลย จงอธิบายให้แก่ใครก็ตามที่มาที่นี้: ชีพบาบาพูดผ่านบราห์มา: จดจำพ่อและอัลลอยของลูกจะถูกขจัดไปและลูกจะกลับมาเป็นนายของดินแดนของวิษณุ ดินแดนของวิษณุคือดินแดนของสวรรค์ จดจำพ่อมากเท่าที่เป็นไปได้! พ่อ ผู้ที่ลูกจดจำเป็นเวลาครึ่งวงจรรเวลานี้ได้มาเบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัว ท่านพูดว่า : จดจำพ่อ! ไม่มีใครรู้จักพ่อ พ่อเองมาให้คำแนะนำของตัวพ่อเอง ยากนักที่ใครจะรู้จักพ่อเช่นที่พ่อเป็นหรือรู้ว่าพ่อเป็นอะไร หรือมีศรัทธาที่นั่น ถ้าพวกเขามีศรัทธา พวกเขาจะเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขา ชีพบาบาพูดว่า: โดยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปของลูกจะถูกปลดเปลื้องและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่กระทำการที่เป็นบาปใด ๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเพียรพยายามและกลับมามีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าลูกกระทำความผิด จงทำสิ่งนั้นในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่ากระทำความผิดที่เป็นบาป
2. เสื้อผ้าเก่า (ร่างกาย) ของลูกโถมเต็มที ดังนั้น จงจัดความผูกพันของลูกจากเสื้อผ้าเก่า นั้น เพียรพยายามอย่างเต็มที่ เพื่อให้ดวงวิญญาณสาโทประธาน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้สร้างผู้ที่ดูแลโลกด้วยวิมาน(พาหนะ) ของสติปัญญาที่สูงส่งของลูก สติปัญญาของบางคนสูงส่งมากเพียงไร ก็จะมีความเร็วมากตามนั้น ดังนั้นจงท่องทั่วทั้งโลกด้วยวิมานของเทพปัญญาของลูกในหนึ่งวินาที และดูแลดวงวิญญาณทั้งหมดและทำให้พวกเขาพอใจ มากเท่าที่ลูกกลายเป็นผู้ปกครองของโลก และทั่วไประอบๆ เสียงจะกระจายไปทุกที่ที่พวกเขาได้เห็นแสงที่สูงส่งและเทวดานางฟ้าเดินเหินและเคลื่อนไประอบๆ ได้มากตามนั้น สำหรับสิ่งนี้ พร้อมกันกับการเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่ตนเอง จงเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกและเป็นนายผู้สร้าง

คติพจน์: การเป็นนายผู้ประธานและให้ดวงวิญญาณมากมายมีประสบการณ์กับการได้มาซึ่งการบรรลุผล คือการกลับมาทักทายพ่อบราห์มา

*** โอมชานติ ***